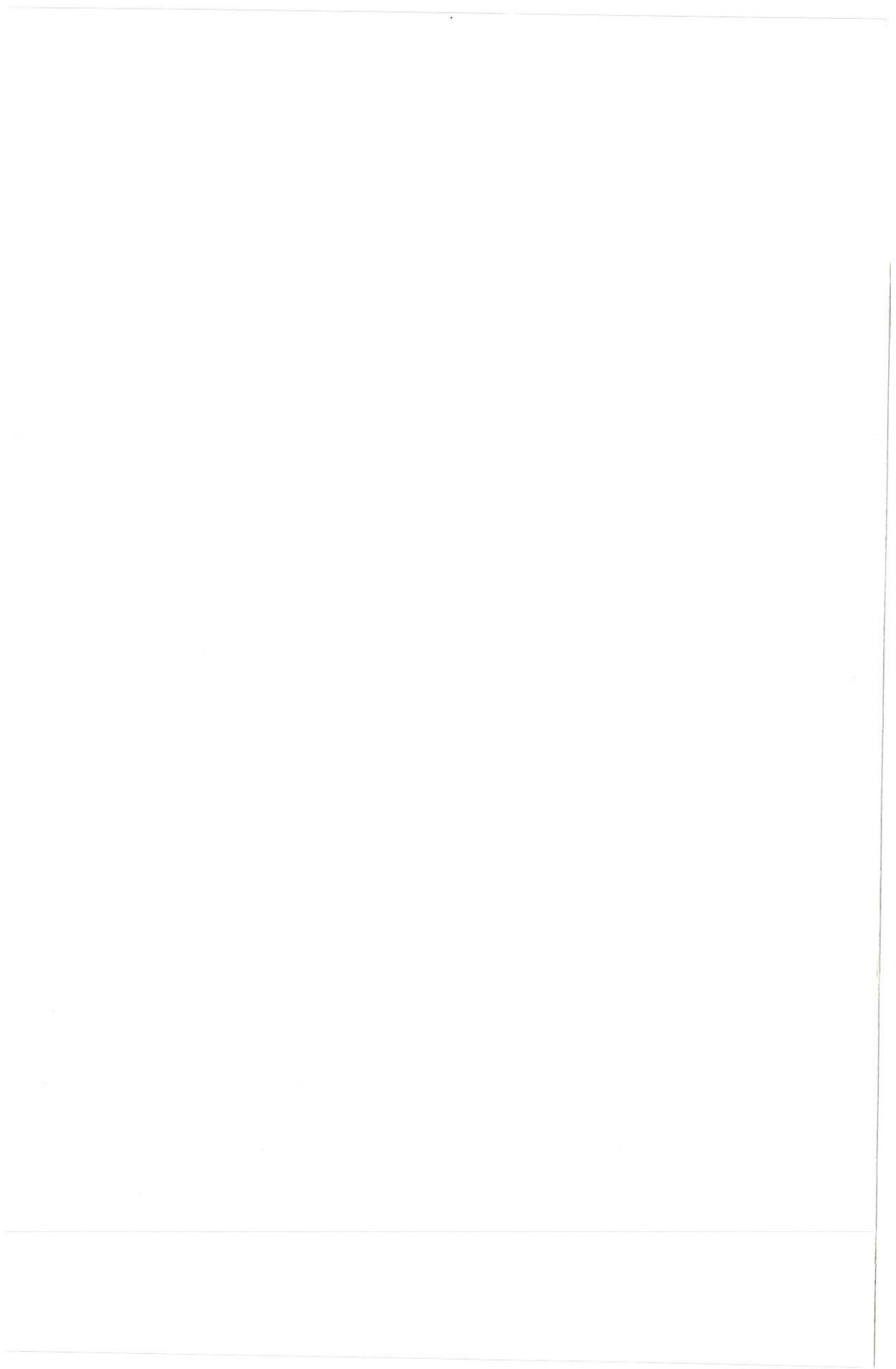


**DANSK
FODBOLDDOMMER-UNION**



1944 - 1994



DFUs 50 års jubilæum

Dansk Fodboldkommission-Union fejrer den 28. maj 1994 sit 50 års jubilæum.

Unionen har fundet tidspunktet belejligt til – inden alt for meget går i glemmebogen – i hovedtrækkene at fortælle noget af dens historie, herunder hvad der har rørt sig i dommerkredse i de 50 år.

Baggrundsmaterialet er for de første 40 år bearbejdet og udvalgt af Erik Møller og Egon Sørensen. De sidste 10 år er udvalgt og bearbejdet af Ib Lyng.

Baggrundsmaterialet er fra gamle referater, protokoller og medlemsbladet »Fodboldkommissionen«.

Vi har af naturlige årsager ikke forsøgt at gøre rede for hele unionens historie, idet det ville kræve et antal sider, der ville resultere i et flerbindsværk, som kun historikere kunne have glæde af.

Der er imidlertid mange, der gennem deres indsats for danske fodboldspillere – og dermed dansk fodbold i sin helhed – har været med til at skabe dansk fodbolds historie og høje stadi. Det vil være en umulighed at nævne dem alle. Men vi vil lade de, der er nævnt, være eksponenter for alle, der har været med til at præge unionen gennem de første 50 år.

Som alle ved, så er det sådan i dagens Danmark, at ting – også udfærdigelse af et jubilæumsskrift – koster penge. Og da der ikke på unionens budget har været plads til et jubilæumsskrift som dette, er det lykkedes for jubilæumsskriftudvalget – trods den knappe tid, der har været til rådighed – gennem annoncer i skriftet at få støtte fra en række firmaer, organisationer, klubber med flere.

Dem vil vi bringe den allerstørste tak!

At optimismen i udvalget ind imellem har lidt et knæk, når potentielle, næsten selvskrevne annoncører har meldt fra, skal ikke bringe skår i glæden over, at det trods alt er lykkedes at skrive et stykke af dansk fodbolds historie.

Udvalget: Kurt Hamann, Preben Hansen, Jens Chr. Lund, Ib Lyng, Preben Pilebjerg og Egon Sørensen takker hermed alle, der har bidraget til at dette jubilæumsskrift har kunnet udgives.

DFU - 50 år



Paul A. Jensen
formand for DFU'

Fodbolddommernes organisation i Danmark fylder 50 år.

Nu er det i sig selv ingen præstation at blive 50, da det kun er et spørgsmål om at leve længe nok, men for en organisation som DFU er det et spørgsmål om at bevise sin berettigelse og stadig være et naturligt element i danske fodbolddommeres hverdag.

DFU har gennem årene til stadighed arbejdet for at skabe ordnede forhold for dommerne gennem forhandlinger med boldspillets organisationer. Og her har det uden tvivl betydet utroligt meget, at vi har kunnet optræde som en helhed, der hele tiden har arbejdet målrettet uden skelen til, hvilken landsdel den enkelte repræsenterede.

DFU's landsdelsorganisationer har gennem årene organiseret sig forskelligt fra landsdel til landsdel, men det har ikke forhindret, at man i afgørende spørgsmål har kunnet stå sammen for at nå de mål, man havde sat sig.

Vi er en service-organisation for fodboldspillet, og det er vor opgave at medvirke til at gøre verdens bedste spil til den fornøjelse og glæde for deltagerne, det skal være, og det gør vi bedst ved at være på højde med den udvikling, spillet hele tiden gennemgår. – Det er derfor meget vigtigt, at vi har udviklingen for øje i den uddannelse og udvælgelse, der sker kontinuerligt.

Vi vil gerne stå for samarbejde med boldspilunionerne, ikke samarbejde på dikterede betingelser, men samarbejde mellem ligeberettigede partnere, præget af gensidig respekt for det spil, der er grundlaget for vor eksistensberettigelse.

Mange forhold styres udefra.

Jeg kan her blot nævne forhold som aldersgrænse for internationale dommere, dommernes ret til at organisere sig, som de ønsker, dommer/linjevogter-problematikken og andet.

Det er forhold, som man kan være nødt til at rette sig efter på det internationale plan, men

det skal ikke forhindre DFU i også i fremtiden at arbejde for, at danske fodbolddommere arbejder under ordnede forhold efter dansk mønster, præget af dommernes egen organisation.

DFU ændrede for 5 år siden sin organisationsform. At der skete ændringer på bestyrelsesplan, hvor man i stedet for en bred bestyrelse med medlemmer fra alle landsdelsorganisationer gik over til at vælge en bestyrelse på 5, har ikke ændret på det forhold, at DFU stadig skal fremstå som den organisation, der i enhver sammenhæng arbejder for dommernes sag. Vi føler i den nuværende bestyrelse, at vi står på samme fundament som tidligere bestyrelser. Vi skal arbejde for enhed og sammenhold, og vi skal udbygge positivt samarbejde, dels internt i DFU, dels eksternt med vore samarbejdspartnere på boldspilsiden.

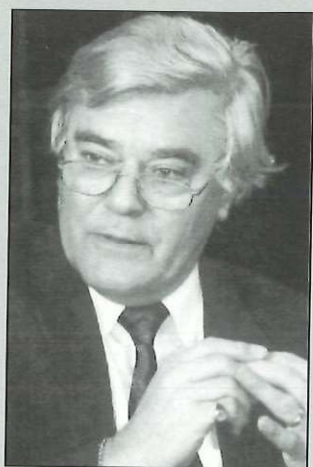
Der skal i en organisation som DFU være plads til debat og diskussion – det er grundlaget for udvikling og nytænkning. Kritik er ikke nødvendigvis noget negativt, den kan tværtimod føre fremad, hvis den er konstruktiv og har et positivt sigte.

Det er bestyrelsens håb, at DFU i årene fremover må fremstå som en dynamisk organisation, præget af sund debat og udvikling til gavn og glæde for danske fodbolddommere, en organisation, hvor sagen og ikke personen er det primære.



Nestlé®
- ved noget om kvalitet

DBU ønsker tillykke



Poul Hylgaard
formand for DBU'

Når man fylder 50 år er der både god grund til at fejre dagen og give sig tid til et tilbageblik.

DFU kan den 28. maj 1994 fejre denne mærkedag i sin historie og samtidig med glæde konstatere, at unionen gennem disse 50 år har vist sig som en levedygtig organisation, som på bedste vis har varetaget sine medlemmers faglige interesser.

Det er derfor nok meget naturligt, at der mellem DFU og DBU, med mellemrum, gennem disse 50 år, har været forskellige opfattelser af, hvordan fælles problemstillinger skulle løses, men det er, og vel specielt gennem de senere år, altid lykkedes, gennem et positivt samarbejde de to organisationer imellem, at nå frem til løsninger til gavn for dansk fodbold som helhed.

DFU har med sin seriøse indstilling formået at skabe sig en stadig mere markant position i dansk fodbold. Dette illustreres måske bedst ved udviklingen i DBU's Dommerudvalg, hvor DFU i begyndelsen var repræsenteret på en lyttepost, der først blev ændret som bisidder, og i 1973, efter indstilling fra DFU, blev gjort til fuldgyldigt medlem af dommerudvalget.

I 1980'erne blev DFU's repræsentation i DBU's Dommerudvalg øget til to medlemmer, og i 1993 udvidet med yderligere ét medlem.

To af dommerudvalgets vigtigste opgaver er uddannelse og bedømmelse af divisionsdommere, hvortil DFU har bidraget i meget høj grad.

DBU og DFU kan i dag sammen glæde sig over, at danske divisionsdommere generelt bevæger sig på et højt niveau, hvilket har udmøntet sig i en international position blandt de førende nationer i europæisk fodbold. Således vil Danmark i 1994 på de internationale dommerlister have 8 dommere og 10 linjevogtere, tal der kun overgås af de europæiske fodboldstormagter Italien, Tyskland og Spanien.

Da de danske dommere desuden er nogle af dem, der internationalt anvendes oftest og til

de vanskeligste opgaver, har DFU al mulig grund til at være stolt over sine »elitemedlemmer«.

DBU ønsker DFU og alle medlemmer hjertelig tillykke med 50-års jubilæet og ser frem til et fortsat godt og frugtbart samarbejde til gavn for både DFU og DBU.

VIL DU SE FODBOLD DØGNET RUNDT FRA HELE VERDEN

PACE PARABOLSÆT FØR 3995,-

FA TV 1000 GØRDS I 30 DAGE
KUN GÅ LÆNDE LAGER HAVES

NU MED
ASTRA D
WIDEBAND LNB
VÆRDI
KR. 200,-



NU 2545,-

D/D2MAC PARABOL-SÆT

23 ukodet satellitprogrammer + 36 radioprogrammer.
PACE MRD 950 W120 kanals satellitmodtager forudprogrammeret til Astra-satellitterne A B C D Fjernbetjening.
Komplet m. 60 cm parabol.
Eurocrypt kortlæser.
Wegener Panda 1 stereo.
Anlæg med dobbelt kortlæser
PACE MRD 960 W 60cm kr. 2999,-
Tillæg v. 80 cm parabol kr. 198,-
tv 3 kort kr. 370,-
GoldStar Pal-reciever m. 60 cm parabol kr. 1.495,-
Postordresalg hele Danmark

TV 1000



DIREKTE TIL DIG

Telefon 5663 1234 eller 5365 0918

Man & tor 9-19 tirs, ons & fre. 9-17.30 lørdag 10-12

Knolden på banen



Mads Øland
formand, Spillerforeningen

»Vi elsker jer dommere – i hvert fald nogen gange«. Fodboldens aktører på banen – spillerne og dommerne lever konstant i et modsætningsforhold med hinanden. Et forhold, som bringer hele følelsesregisteret frem.

Fodbold er en sport, hvor det gælder om at vinde. Fodbold er kamp – ja nogen gange nærmest krig. Men fodbold er også leg med verdens bedste legetøj – fodbolden.

Disse to modsatrettede elementer i fodbold – legen og kampen – er det dommerens opgave at give plads til på banen – på én gang. Det er ikke nemt. Det ved enhver med fodboldforstand. Ikke desto mindre er netop dette dommerens opgave i en nøddeskal.

Jeg har hørt nogle dommere sige, at de ikke kan forstå, hvordan spillerne på banen kan få sig selv til at spille så hårdt, at modstandernes bentøj kommer i fare, og at spillerne selv må sætte grænserne. Dem, som siger sådan, har ikke forstået deres dommerrolle. Det er klart, at vi spillere har nogle uskrevne regler og nogle grænser som håndhæves spillerne imellem. Men grunden til at dommeren er en vigtig og nødvendig del af en fodboldkamp er jo netop fordi spillerne ikke selv kan magte at sætte grænserne.

Det er kort sagt dommerens forbandede pligt at passe på både vi spillere og fodboldspillet som sådan.

Generelt er det mit indtryk, at elitedommernes standard er forbedret i de senere år og er i bedring. Ingen er tilfredse (slet ikke spillere og trænere), og hvorfor skulle man også være det. Alle kan jo blive bedre.

For at dommerne skal kunne løse deres opgave godt og med tiden bedre, må de have gode forhold at virke under. Det vil sige en god opbakning og støtte i den dommerlinie, der lægges – og så selvfølgelig gode ansættelsesvilkår.

Elitedommerne og vi spillere må arbejde sammen på at dommerens forhold i topfodbolden forbedres, således at også dommernes præstati-

oner kan blive bedre. Der må laves en model med deltidsdommere (primært betaling af tabt arbejdsfortjeneste). Dommernes pris for dette er, at kun dommere med et civilt job, som kan tilpasses forholdene kan være med, og at dommerne vil skulle underligges et hårdere udvælgelsessystem end nu. Ligesom vi spillere kan blive sat af holdet, skal en dommer også kunne sættes ned i hierarkiet for en periode efter en eller flere dårlige præstationer.

Spillet mellem dommere og spillere har affødt mange sjove episoder. Jeg vil er bidrage med en anekdote til den lange række:

For nogle år siden hed KBs ene markeringsspiller, Johnny Kongsbøg. Han spiller nu i Sverige for Landskrona BOIS.

I en kamp, hvor Johnny spillede overfor en fysisk meget større angriber, havde han sit hyr. Tit og ofte blev Johnny den lille i nærkampene, fordi angriberen konstant lavede frispark, mente Johnny. Sandheden var nu nok, at angriberen var bedre og stærkere i nærkampene, og at de begge lavede en del frispark på hinanden.

På bedste Nørrebro-slang fik dommeren læst og påskrevet i hele kampen – lige til Johnny efter selv at have lavet et kæmpe frispark »svinede dommeren« til for tyvende gang. Så kogte det i dommeren. Han gik stille og roligt – i bedste Henning Lund-Sørensen-stil med damp ud af ørerne – over til Johnny for at give ham en opsang, alt i mens han rodede i sine lommer efter sin sorte bog og det gule kort. Da dommeren var nået frem, sagde han stille og roligt: »Der er to fejl ved denne kamp. Den ene er dig Johnny...«

Inden den filosofiske dommer nåede at udpege Johnnys direkte modspiller som den anden fejl, fløj det ud af Johnny: »Så må den anden da være dig, din knold«.

Det må betegnes som et mirakel, at det lykkedes det samlede KB-hold at få dommeren dæmpet så meget ned, at det kun blev til det gule kort – dog med en supplerende bemærk-

ning om at blot et pip mere ville medføre død og ulykke.

Jeg håber spillerne og knolden på banen i fremtiden får mange herlige kampe i kampen.

Tillykke med jubilæet!



POKAL

Danmarks 3. største pilsner

Tillykke

De dommere, som for 50 år siden stiftede Dansk Fodbolddommer-Union (DFU), var næppe klar over, at de skabte en organisation der fik en enestående position i fodboldverdenen, idet Danmark er et af de få lande, hvor dommerne er organiseret i en selvstændig organisation, der ikke – på en eller anden måde – er underlagt fodboldforbundet.

Årsagen til DFU's stiftelse var, at dommerne ikke fik den ønskede opbakning fra DBU. Historien viser da også, at der virkelig har været behov for DFU. Trods skiftende opfattelser og kriser mellem DBU og DFU, er det hver gang lykkedes at få en aftale i stand, hvilket nok også beror på, at begge parter ved, at de ikke kan undvære hinanden.

I mine godt 13 år som formand for DFU har jeg haft den glæde at møde rigtig mange dygtige fodboldledere og DFU-organisationsfolk, der hver på sit felt har ydet meget store præstationer uden at få betaling herfor, idet betalingen alene lå i, at arbejdet blev gennemført på en tilfredsstillende måde, der blev accepteret og støttet af medlemmerne.

Når jeg ser tilbage på min formandstid, er der navnlig to sager, som jeg erindrer. Den første var reklamesagen, hvor DFU havde forhandlet sig frem til en meget gunstig aftale med en dansk sponsor. Aftalen var færdigbehandlet og klar til underskrift, men DBU og Divisionsforeningen var modstandere af aftalen, hvilket fortsat undrer mig, da de også ville få fordel ved reklameaftalen. Da det ikke var muligt at få et forlig, blev det aftalt, hvornår sponsoren og DFU kunne underskrive aftalen, men inden dette tidspunkt blev der aftalt endnu et møde med DBU. Begge unioners forretningsudvalg mødtes en lørdag formiddag på et hotel i Aarhus, hvor det lykkedes at nå til enighed, og en aftale blev underskrevet af begge unioners forretningsudvalg, idet aftalen dog først kunne offentliggøres, når DBU's bestyrelse var orienteret den følgende weekend. Da jeg havde ført alle forhandlinger med sponsoren, havde DFU's besty-



Erik Møller
tidligere formand for DFU

relse givet mig frie tøjler til at gå videre med sagen. Jeg valgte at kontakte sponsoren for at få udsat kontraktunderskrivelsen, hvilket ikke faldt i god jord, men de accepterede en udsættelse, hvis DFU fik en aftale med DBU. I modsat fald ville de trække deres tilsagn tilbage. Jeg valgte at udsætte underskrivelsen af aftalen. Men som det er mange bekendt, meddelte DBU, at de - trods underskrevet kontrakt - ikke ville acceptere reklameaftalen. Sponsoren blev igen kontaktet, men de ønskede nu ikke at indgå reklameaftalen, hvorfor jeg måtte erkende, at jeg - som den hovedansvarlig - havde tabt sagen på gulvet, idet jeg blot kunne have underskrevet aftalen på aftalte tidspunkt, men jeg troede, at DBU ville leve op til den indgåede aftale. Det var helt klart den største skuffelse, som jeg havde i de 13 år.

Den anden sag vedrørte honorarforhandlingerne i 1988, hvor DFU - med udgangspunkt i reklamesagen - valgte at stå fast. Sagen blev - med megen presseomtale - en sejr for dommerne, som efter et par måneders forhandlinger fik de ønskede honorarforhøjelser. Årsagen til at DBU valgte at acceptere honorarforhøjelserne var, at de aktive dommere bakkede meget kraftigt op bag forhandlingsudvalget i DFU. Selv trusler fra DBU om eksklusion af divisionsdommerne fik ikke dommerne til at give op.

Selv om disse to sager står stærkt i erindringen, har samarbejdet med DBU og Divisionsforeningen heldigvis været positivt. Det samme var kendetegnende for samarbejdet med FLU og

A/S PEDER NIELSEN BESLAGFABRIK

NØRREGADE 25 · 9700 BRØNDERSLEV · DANMARK

TLF. 98 82 08 55 · TELEFAX 98 82 28 55

PN-BESLAG

»de 4« (nu tre, nemlig DGI, DFIF og KFUM), hvor der gennem alle årene var et særdeles fint og konstruktivt samarbejde.

DFU står fortsat stærkt, og det er mit ønske, at verdens bedste aktive fodbolddommere fortsat må have en selvstændig og meget aktiv og stærk organisation, der gennem samarbejde og dialog kan varetage dommernes interesser optimalt.

Jeg ønsker DFU og dommerne rigtig hjertelig tillykke med jubilæet samt et lykke og held fremover.

DOMMERUDSTYR

køber man hos fagmanden

Dommerdragter

Adidas, Berri og Hummel

Stopure

Dommerstrømper

Sort, sort m/hvid kant,
sort m/rød kant,
sort m/røde ringe,
sort m/hvide ringe

Dommersko

Adidas, Puma, Patrick og Lotto

Dommertræningsdragt

Berri, Adidas

Svedtrøjer, hvide

Fløjter

Acme, bakelit, metal

Linjevogterflag

Postordrer, der forsendes til hele landet, kan indtelefoneres på tlf. 42 64 46 56



HUSK:

Hos os fås den rigtig taske med DFU-mærket

E. ESPERSEN

SPORTMASTER
ALBERTSLUND SPORT

BYTORVET 29 · 2620 ALBERTSLUND · TELEFON 42 64 46 56

Modspiller og samarbejdspartner



Arne E. Jørgensen
DGI Fodbold

Et historisk tilbageblik vil nok være på sin plads, som en start på dette indlæg.

Jeg vil samtidig benytte lejligheden til at sige, at det glæder mig meget, at blive bedt om at komme med et indlæg.

I det herrens år 1976 deltog jeg for første gang i et møde med DFU's repræsentanter i det daværende hovedsæde for D.D.S.G. & I. (Strandgade i København).

Dette møde var nok det 3. eller 4. i rækken af fælles møder, der var blevet afholdt mellem De danske Gymnastik og Ungdoms foreninger – K.F.U.M. – D.D.S.G. & I. og Dansk Firmaidrætsforbund.

Idrætsorganisationerne var ikke helt forberedt eller klædt på til dette/disse møder, må vi desværre nok indrømme.

Det var derimod DFU's repræsentanter. De vidste, hvad sagen drejede sig om. Det helt primære var nok honorarer – kørepenge og derefter vore turneringer.

Mødet blev derfor også styret af dommerne, hvilket jo var naturligt i henhold til ovenstående.

Dette har heldigvis ændret sig hen ad vejen, så i dag er det ligeberettigede parter, der sidder ved forhandlingsbordet.

For de fire organisationers repræsentanter blev mange argumenter fremført, men de prellede totalt af på de garvede forhandlere med Egon Sørensen i spidsen.

Siden har vi mødt personer som Kurt Hamann, Willy Jakobsen og Preben Pilebjerg, alle meget dygtige forhandlere, som vi lærte at sætte stor pris på. Også andre fra DFU bør nævnes, som vi har haft meget berøring med, og her kan nævnes Poul Malling, Holger Christensen, Anders Larsen m. fl.

Efterhånden blev vores møder to-delte med gennemgang af love og afvikling af arrangementer samt erfaringsudveksling. Den anden del af vore møder gik på honorarer, kørsels- og uddannelsesbeløb.

Dette var lidt historie - meget kort gennem 15 år, hvor jeg fik lov til at møde dejlige mennesker fra DFU.

Hvordan har vi/jeg så oplevet DFU både som organisation og personerne bag?

Organisationen DFU består jo af »sorte« dommere – som er blevet uddannet i, at reglerne skal overholdes, og ligeledes er dommere uddannet i at lede og fordele samt i visse tilfælde straffe.

Jeg mener, at disse dommere, har gjort det på ganske udmærket vis, selv om vi nogle gange er lidt klogere - os på sidelinjen.

De har været med til at give vore turneringer og afsluttende landsstævner en god og værdig afvikling.

Tak for det, og ligeledes tak til de bedømmere, der har været os behjælpelige under vore stævner.

Vores organisation har været inviteret til DFU's delegeretmøder, og det har givet mig mange gode timer i disse menneskers selskab, men også lidt frustration, når en forsamling enstemmigt godkender en formandsberetning for så derefter tre punkter længere fremme i dagsordenen at stille modkandidater op til formandsvalget med den begrundelse, at man fra et geografisk område var utilfreds med nogle af de ting, som formanden havde besluttet.

Det er selvfølgelig lidt af de modsætninger, der opstår landsdelene imellem, når det er en flok individualister, man har inden for organisationen.

Mit håb er, at DFU som organisation må have både kræfter og resurser til at være en levende organisation, som er uafhængig af andre organisationer, og som dermed også vil være i stand til at betjene »kunderne« på bedste vis – kunne dømme både børn/ungdom og serier uden skelen til, hvor man kommer fra.

Som efterhånden en af dem, der følte at høre med til DFU-familien, selv om der blev kæmpet til sidste »25 øre« (pr. kamp) i vore forhand-

lingsmøder, føler jeg trang til at takke og udtrykke min respekt – også overfor de to formænd – jeg har kendt i den efterhånden lange periode, jeg fik lov til at være med i det direkte arbejde.

Det gælder Erik Møller, som jo var med til at løse en Aarhus-konflikt mellem D.D.G.U.-fodbold og JFU. Jeg mener, at der blev gået efter sagligheden, og man kunne stole på hinanden, når aftaler var lavet. Det er heldigvis den samme indstilling og væremåde, jeg har oplevet hos Paul A. Jensen, som DFU's nuværende formand.

Indefodboldudvalget i DFU fik jeg nok et specielt forhold til, og ligeledes til de andre tre organisationers fodboldudvalg.

DFU's indefodboldudvalg var hårde forhandlere, men fair. Aftaler var aftaler, og disse blev bakket op uanset, om det gav knubs fra baglandet.

Det var dejligt, og det var også nødvendigt, når der er et frivilligt arbejde, der skal udføres.

Ikke mindst den uformelle tredje halvleg var vigtig i den respekt, der blev lagt for dagen – og vi var enige om, at vi gik efter bolden og ikke efter manden.

Dette er måske en blanding af både organisationssyn og personligt syn på samarbejdet efter mange år, men det kan næsten ikke være andet.

Til slut vil vi gerne fra det nu næsten halvandet år gamle DGI Fodbold ønske DFU tillykke med de 50 år samt held og lykke med fodboldsamarbejdet og ikke mindst dommergerningen fremover.

Hilsen fra Grønland

GFU ønsker tillykke. Med ønsket om et hjerteligt tillykke til DFU kunne GFU passende fortælle lidt om os selv.

Grønlands Fodbolddommer Union blev stiftet den 1. februar 1980. Initiativtagerne var politifuldmægtig i Nuuk (Godthåb), Leif Senholt, skolelærer Erik Torndal og daværende halinspektør Jens Lennert.

Ganske naturligt blev primus motor Leif Senholt valgt som den første formand for dengang Grønlands Fodbolddommer Sammenslutning. Erik Torndal blev næstformand og jeg blev valgt som kasserer.

Der var ved stiftelsen 18 medlemmer – fordelt således: Qaqortoq (Julianehåb) 5, Nuuk (Godthåb) 8, Sisimiut (Holsteinsborg) 1, Aasiaat (Egedesminde) 2, Qeqertarsuaq (Godhavn) 1 og Qasigiann-guit (Christianshåb) 1.

Allerede nogle måneder efter stiftelsen flyttede Leif Senholt til Danmark, hvorfor Erik Torndal overtog formandsposten. Ved generalforsamlingen i 1982 blev Erik Torndal valgt som formand og Jens Lennert fortsatte som kasserer.

Ved generalforsamlingen i 1983 ønskede Erik Torndal ikke genvalg. Jens Lennert stillede op til formandsposten og blev valgt. Marius Hansen fra Aasiaat (Egedesminde) blev valgt som kasserer.

I 1985 flyttede formanden til Nuuk (Godthåb). Ved generalforsamlingen i 1985 blev vedtægterne ændret således, at hele bestyrelsen skal være samlet i formandens hjemsted. Ved denne generalforsamling blev det også vedtaget, at bestyrelsen skal bestå af 5 medlemmer. Her blev Jens Lennert valgt som formand og Svend Erik Rothberg som kasserer. De 2 sidst nævnte personer sidder i dag i deres poster.

Grønlands Boldspil Union afholdt fodbolddommerkurser med hjælp fra DBU og DFU. Siden jeg blev formand, har vi sprunget et par år ved ikke at afholde fodbolddommerkursus, efter undertegnede blev uddannet som fodbolddommerinstruktør. Dette har kun skyldtes manglen-



Jens Lennert
formand for GFU

For at spare tid må vi i dagens Grønland benytte os af den meget dyre flytrafik. F.eks. koster en fly/helikopterbillet fra Nuuk (Godthåb) til Qaqortoq (Julianehåb) tur/retur kr. 6020,00, så der skal ikke ret mange rejser til, før GBU's og klubbernes budgetter sprænges for at tilkalde fodbolddommere til turneringerne.

Det med afstandene og billetpriserne kan de lovforklere, der har været i Grønland bekræfte.

Desværre har GFU endnu ingen uddannet bedømmerstab. Det sker dog, at jeg de sidste 4 år har bedømt fodbolddommerene efter de retningslinjer, jeg har modtaget fra DBU's bedømmergruppe. Alle dommerne har også kun været tilfredse med mine bedømmelser.

Vi har idag kun én uddannet fodbolddommerinstruktør, der blev eksamineret i 1985. Grundet økonomi, lange og meget tidskrævende rejser, er instruktøren ikke istand til at rejse rundt i Grønland, da han jo også har fast civilt arbejde. Så det vigtigste for GFU har altid kun været skriftlig kontakt med vore medlemmer. Det er dog ligesom alt andet svært, at få medlemmerne til at reagere, hvis vi f. eks. sender dem opgaver vedrørende fodbolddloven. Kun ganske få personer (ca. 10 pct. af medlemmerne) besvarer spørgsmålene.

Vi har nu haft en forhandling med GFU om, at vi ikke næste år vil uddanne nye fodbolddommere, men at vi vil forsøge en efteruddannelse af vore etablerede dommere, så de fremover vil være bedre rustede til at kunne dømme fodboldkampene. Vi kan af økonomiske årsager kun afholde et kursus om året, der bliver betalt af GBU's modtagne tilskud gennem Grønlands Idræts-Forbund. Disse tilskud kommer fra Grønlands Hjemmestyre.

Må denne fortælling være med til at DFU må få et rigtigt godt jubilæum, tillykke.

DFU contra DDSG&I

I 1987 overtog jeg formandsposten efter Teddy Pedersen fra Sorø, men 2 år forinden varetog jeg som næstformand de interesser DDSG & I havde, da Teddy Pedersen på det tidspunkt var syg.

Det første, jeg erfarede var, de hårde forhandlinger med meget dygtige forhandlere. I de 4/5's regie havde vi fra DDGU's side Arne E. Jørgensen som talsmand for gruppen, hvilket han forvaltede med stor dygtighed.

Når vi forhandlede, var det med Egon Sørensen som modpart fra deres gruppe. Første gang jeg deltog, hørte jeg om den famøse 25 øre, og der blev senere oprettet en »medalje« for den bedste, »hårdeste« forhandler.

Jeg vil gerne her give den »medalje« til Egon Sørensen for et godt samarbejde og en gensidig respekt for den enkelte union, der deltog som samarbejdsparter.

I samarbejde med Udefodboldudvalget fra DFU oplevede vi, at der skete et formandsskift.

Erik Møller var en meget respekteret formand, så det var med meget stor forventning, vi skulle til det første møde med Paul A. Jensen.

Men skepsis nåede aldrig frem til overfladen, for Paul A. viste sig at være en værdig afløser. På sin rolige måde skabte han den respekt over mødet, som vi var vant til. Og den gensidige respekt for de øvrige unioner har holdt sig til det sidste.

Vi fra DFIF, DDGU, KFUM og DDSG & I så altid frem til at skulle mødes med DFU. De sidste år kom FLU med ved forhandlingsbordet vedr. Indefodbold, og med Henning Jensen fra FLU fik vi alle et godt samarbejdende team.

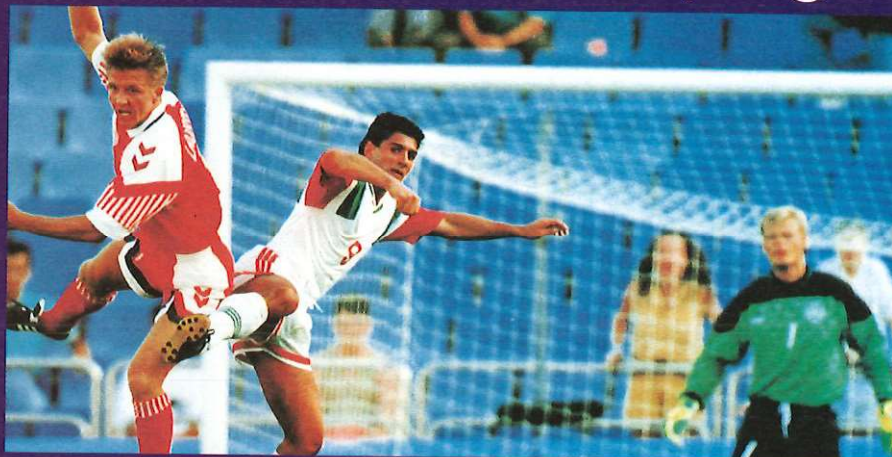
Når jeg ser tilbage på årene, der gik, mener jeg, at jeg som »af det forkerte køn« blev respekteret, men en fordel for mig var, at jeg selv var fodbolddommer og vidste, hvad jeg talte om, og jeg havde den fordel at kunne se situationen fra begge sider.

Tak til DFU for et godt samarbejde gennem årene. Jeg vil savne disse møder.



Ketty Bjerregaard
DDSG&I

Ind over på Rønbjerg...



Tag på træningslejr på Rønbjerg. Nyanlagte træningsanlæg sikrer jer optimale træningsmuligheder. Nordeuropas største aktivitetsudbud giver jer mulighed for at styrke fysikken, så den kommer helt i topklasse. Team Rønbjerg udgør en spændende med- og modspiller, der kan hjælpe jer med at sammensætte et udfordrende træningsprogram, der kan dække både 1., 2. og 3. halvleg.

Det sidste nye på Rønbjerg er »3D Laser Sport«. Et spændende spil, hvor deltagerne befinder sig midt i centrum af en fascinerende blanding af leg, sport og skuespil. Kammeratskabet testes og *figtherevnen* styrkes. 3. halvleg, hvor taktikken lægges kan udspilles i mødelokaler, eller I kan samles om aftenen og dyrke sammenholdet i Kælderbaren. Her er der mulighed for at nyde en forfriskning og hygge sig sammen over bordtennis, billard, dart med mere.

Overnatningsmulighederne er optimale. Der er tre forskellige boligtyper at vælge imellem: En feriebolig, en stor fiskerhytte eller en lille fiskerhytte. I kan vælge netop den der passer bedst ind i Jeres program.

Rønbjerg Feriecenter har givet bolden op – så ring til...



RØNBJERG FERIECENTER

Livøvej 80
9670 Løgstør
Tlf. 98 67 67 00

- og hør hvordan vi tackler et tilbud til netop din klub!

Firmaidrætten

Dansk Firmaidrætsforbund ønsker DFU rigtig hjertelig tillykke med 50 års jubilæet.

Personligt vil jeg benytte lejligheden til at takke DFU for 21 års godt samarbejde og for de hyggelige timer vi har tilbragt sammen.

Samarbejdet med DFU og de 4 organisationer (DDGU, DDSG&I, DFIF og KFUM) startede med udarbejdelse af fælles spilleregler for indefodbold.

Som resultat af dette samarbejde og i erkendelse af, at der også var behov på andre områder fortsatte organisationerne bl.a. med regeltolking, »five-a-side« fodbold – 5-mands, 7-mandsfodbold, dommerstandard, bedømmere ved landsstævner osv.

Dansk Firmaidrætsforbund har gennem de seneste år anvendt DFU-bedømmere ved fodboldlandsstævnerne for at vejlede sektionen, stævneledelsen og for at lægge en ensartet linie og højne dommerpræstationerne.

De nuværende organisationer (DGI, DFIF, FLU og KFUM) og DFU samarbejder også på det politiske plan, hvor det primært koncentrerer sig om de 2 hovedaftaler på henholdsvis inde- og udefodboldområdet.

Det har altid været magtpåliggende for Dansk Firmaidrætsforbund, at det er den lokale dommerklub og bysammenslutninghen, der er forhandlingsparter. Og kun når en aftale mellem disse parter ikke kan opnås, så træder aftalerne i kraft.

Der kan sædvanligvis opnås gensidig accept om aftalernes indhold, men et område hvor der tilsyneladende ikke kan opnås enighed er anvendelse af 1 contra 2 dommersystemet ved afvikling af indefodboldkampe.

Jeg oplever DFU som en organisation der arbejder seriøst, målbevidst og er engageret i de opgaver, der skal løses – for DFU er en aftale en aftale, uanset om det er et gentleman agreement, en beslutning truffet på et møde eller en skriftlig aftale.

DFU er også at finde, hvis der opstår uoverensstemmelser på lokalt plan.

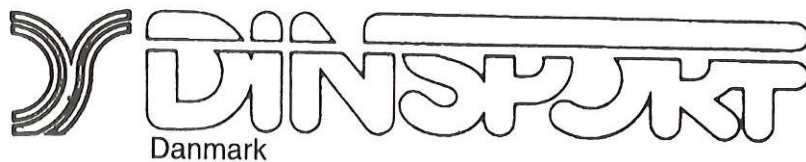


Kurt Petersen
Dansk Firmaidrætsforbund

Dansk Firmaidrætsforbund kan se tilbage på mange års positivt og frugbart samarbejde med DFU.

I håbet om, at dette må fortsætte i de kommende, så ønskes I endnu engang tillykke med jubilæet.

DFUs samarbejdspartner



Danmark

Hellesvej 37 a · 6740 Bramming
Tlf. 75 10 17 77 · Fax 75 10 17 57

En FIFA-dommers erindringer

»Du har jo været med fra begyndelsen og har haft en masse oplevelser«.

Således lød invitationen, og lad mig da prøve at dykke ned i fortiden, der i dette tilfælde er perioden 1935-1962.

Min karriere som fodbolddommer startede i midten af trediverne. Som mange unge mennesker på den tid, spillede jeg fodbold om sommeren og håndbold om vinteren. Min interesse for fodbold var størst, men forskellige uheld bevirkede, at jeg måtte stoppe som aktiv spiller. En god ven, som var fodbolddommer, anbefalede mig at blive fodbolddommer. Han tog mig med en søndag formiddag til Idrætshuset i København, hvor SBU havde kursus for nye og ældre dommere. Instruktøren, et medlem af DBU's Lovfortolkningsudvalg, brugte kridt og en stor sort tavle. Hans instruktion og fortolkning af lovene var både interessant og spændende, og efter bestået eksamen kom jeg i gang. Det var således en tilfældighed, at jeg som københavner blev SBU-dommer. Det har jeg aldrig fortrudt.

Jeg avancerede ret hurtigt i rækkerne. Dengang var der jo ikke noget, der hed bedømmere eller bedømmerudvalg. SBU's formand Hartoft, havde unionens kontor hjemme i sin dagligstue, herfra styrede han alene udsendelse af dommerne. Han talte jævnligt med klubberne og hørte deres mening om dommerne. Selv så han de kampe han kunne overkomme. Senere har han fortalt, at han tog det som en anbefaling af en dommer, når han blev rost af et hold, der havde fået et stort nederlag. Hvis en klub for ofte klagede over en dommer, fik de ham de næste tre kampe.

Uddannelse og dygtiggørelse har altid interesseret mig, både når det drejede sig om mit levebrød og mine fritidsbeskæftigelser. Inden for Firma Klubberne havde jeg puslet lidt med studiekredse for dommere, det foregik i hjemmene under ret primitive forhold. Men vi kom i gang, prøvede at lære af hinanden, og vi havde det rart.



Carl Fr. Jørgensen

I sommeren 1945 spurgte SBU's formand, om jeg ville hjælpe med til instruktion af et hold nye dommere. Den tidligere instruktør var blevet syg. Jeg sagde ja, og startede dermed et fritidsarbejde, der stadig optager mig den dag i dag.

I 1947 kom jeg, efter bestået prøve, i DBU's Lovfortolkningsudvalg, hvor jeg var medlem til 1982. I disse 35 år har jeg været med til dommer-eksamen over hele Danmark. I begyndelsen var der ingen instruktører. Eksaminanderne måtte ved selvstudier tillære sig stoffet. En eksamen kunne dengang godt være mere end 1 time. Men efterhånden som dommerklubberne kom ind i det arbejde, gik det bedre og hurtigere, uden at der på nogen måde blev slækket på kravene. De var ens, uanset hvor i landet det foregik.

Samtidig med det teoretiske arbejde avancerede jeg som dommer og toppede i 1951 med udnævnelsen fra FIFA. Det blev 11 dejlige år på topplan, fuld af spænding, udfordringer, glæder og skuffelser.

De første år rejste dommeren alene til udlandet, uden linjevogtere. Dem stillede nationerne selv. Det var en stor betryggelse, da reglen om dommer og linjevogter fra samme nation blev indført. I dag ved vi alle, hvad det betyder for en kamps afvikling, at de tre officials taler samme sprog og iøvrigt kender hinanden.

Jeg har mange gode erindringer om oplevelsesrige ture med forskellige dommerkolleger. Hvad har så været den største oplevelse? Et vanskeligt spørgsmål. Hvad er højest, Rundetårn eller et kanonslag. Men her et lille udpluk, hvor oplevelserne har været af forskellig karakter.

Min første landskamp havde jeg i sommeren 1951 i Oslo. Det var en betagende fornemmelse, for første gang at stå på banens midte med de to hold og se Dannebrog ved siden af det norske og irske flag. N.F.F. har altid været gode værter for danske dommere, og det er jo et smukt land at besøge. Dengang fik dommeren en erindringsgave efter kampen. På min tid var

det sølvstøj. Jeg har 4 - 5 smukke sølvskeer, vi jævnlig bruger. Det er erindringsgaver fra landskampe forskellige steder i Norge.

Det er enhver sportsmand/kvindes højeste ønske at blive udtaget til deltagelse i De Olympiske Lege. Som dommer fik jeg drømmen opfyldt. Ikke kun at være med ved de olympiske lege i Helsingfors i 1952, men også på åbningsdagen være med i indmarchen på det flotte nye olympiske stadion i Helsingfors. Det var en uforglemmelig oplevelse.

Sverige havde fået overdraget arrangementet af Verdensmesterskaberne i 1958. Deltagelsen i dette store arrangement hører også med i toppen af mine oplevelser. Det var ved denne lejlighed »Brasserne« slog rigtig igennem ved i finalen at besejre Sverige og blive verdensmestre. De charmerede dengang hele verden med et flot, morsomt målsøgende spil. Stjernen over dem alle, Pelé er jo stadig kendt.

To store oplevelser fra fodboldspillet i moderland England, hører med til samlingen, Manchester United var også dengang et europæisk tophold med legendariske Matt Busby som manager. I begyndelsen af 1958 kvalificerede holdet sig med en sejr i München til fortsættelse i Europa-cup'en. På hjemturen styrtede flyet ned. 7 af holdets stjernespillere blev dræbt. Holdet havde kvalificeret sig til næste runde. Den blev udsat til maj måned. Vi tre danske dommere, der dengang fik til opgave at lede klubbens første internationale kamp på hjemmebane, vil aldrig kunne glemme den helt specielle stemning, der hvilede over stadion den aften. Der var sorg, men alligevel følte man, at bag sorgen lå viljen til at skabe et nyt storhold. Invaliderede Matt Busby, i invalidevogn, styrede sine tropper fra sidelinjen. Den engelske evne og vilje til overlevelse fornægtede sig heller ikke ved denne lejlighed. The show must go on.

En semifinal i Europa Cup'en i januar måned var også dengang en udfordring for danske dommere. Året 1962 - stedet, London-kampen Tottenham mod Dukla Prag.

Et kraftigt snefald hele formiddagen gjorde det usikkert om kampen kunne spilles. Heldigvis holdt sneen op ved 3-tiden, og på betingelse af, at banen blev ryddet for sne og linjerne trukket tydeligt op, sagde jeg ja til at lade kampe spille. For at komme i finalen, skulle Tottenham vinde. 68.000 tilskuere og hjemmebane. Det måtte ikke gå galt. Tottenham startede kampen med et voldsomt pres, og efter 7 minutters spil, fik de også bolden i mål. Fantastisk jubel og glæde. Og hvilken pibekonzert, da jeg annullerede målet for off-side. Naturligvis fortsatte koncerten langt ind i halvlegen, og enhver situation blev benyttet til at »holde gryden i kog«. Da vi kom op til 2. halvleg, blev vi modtaget med taktfaste klapsalver. Vi opfattede det som en hån. Men efter kampen fik vi at vide, at speakeren i pausen havde fortalt, at filmen tydelig viste, at målet var off-side. Klapsalverne var tilskuernes hilsen til dommerne. »Undskyld vi gjorde jer uret«. Dengang var engelske fodboldtilskuere fair og loyale over for gæster, det har desværre ændret sig siden.

Tottenham vandt 4 - 1.

Det var et lille tilbageblik på nogle af de mange oplevelser, jeg har haft som topdommer.

Det organisatoriske arbejde indenfor DFU har jeg aldrig deltaget i. Ikke fordi der ikke har været opfordringer. Men min holdning har altid været: Tag dig af det du er god til, og lad det andet ligge. Her ved DFU's 50 års jubilæum vil jeg gerne benytte lejligheden til at sende en hilsen til alle landets dommerklubber, som i årenes løb har gjort et enestående stykke arbejde med uddannelse af dommere. Resultatet ser vi i dag, hvor danske dommere er nogle af de mest velanskrevne i verden. Alle kan ikke komme op på toppen. Men alle, der er interesseret, kan få den glæde og fornøjelse der ligger i, at lede en fodboldkamp. Medicinen er enkel. Deltag, og fortsæt arbejdet med dygtiggørelse i dommerklubben. Gør de gode dommere bedre, og gør de dygtige dygtigere.

Task Force 2000

Verdensmesterskabet i fodbold i Italien - »Italia 90« - blev af mange fodboldekspertter betegnet som et af de ringeste nogensinde.

Anklagepunkterne var mange, men af de væsentligste, som kom frem, kan nævnes:

- et verdensmesterskab med meget få målscoreninger
- et verdensmesterskab, der sigtede på negativt spil i stedet for angrebsfodbold
- et verdensmesterskab, hvor der blev spillet brutalt og voldsomt
- et verdensmesterskab, hvor dommerne ikke var deres opgave voksen
- et verdensmesterskab med for mange dommerfejl og skøn
- et verdensmesterskab, hvor dommerne ikke var i træning
- et verdensmesterskab, hvor samarbejdet mellem dommer og linjevogter ikke fungerede

Mange af disse anklagepunkter kunne man være enig eller uenig i, men et var sikkert: FIFA måtte som verdensorganisator af fodboldspillet - og absolut øverstansvarlig - gøre noget ved disse anklager.

Allerede i FIFAs øverste råd, Executiv Komiteen, tog man fat på håndgribelige ændringer.

Man rådførte sig med FIFAs dommerudvalg for at kikke på dommerne og deres opgaver.

Som den, der var tættest på FIFA, brugte man Casarin fra Italien, hvor man havde erfaringer med »professionelle dommere« fra serie A.

Som det sikkert er de fleste bekendt, medførte dette en del ændringer omkring dommerne og deres arbejdsområder. Nogle ændringer, som for os i Norden syntes rimelig store, da vi ikke helt på dette område følte de samme svagheder som FIFA.

De fire største ændringer, der blev gennemført efter beslutning i Executiv Komiteen, blev:



Peter Mikkelsen

- Nedsættelse af aldersgrænsen for dommere og linjevogtere.
- Forøgelse af de fysiske krav til match - officials.
- Specialiserede linjevogtere.
- Nedsættelsen af arbejdsgruppen »Task Force 2000«.

Hvis vi prøver at kikke på dem punkt for punkt:

FIFA og deres dommerudvalg fandt i samarbejde med den tekniske komite ud af, at de fejl, man kunne konstatere hos dommerne i Italien 90, alle var begået af dommere, der var over 45 år. Man fandt, at jo ældre dommerne var, jo flere alvorlige fejl begik de. Derfor valgte man gradvist at nedsætte dommernes aldersgrænse, således at man måtte slutte sin karriere på topplan som dommer, det år man blev 45. Altså en nedsættelse på fem år.

Man fandt ligeledes, at dommerne var i for dårlig fysisk form - en test af samtlige 36 dommere i marts 1990 havde vist, at over 33 pct. ikke kunne leve op til kravene, som bl.a. var 2600 meter på 12 min.

Dette målt med, at det var de ældre dommere, der under selve turneringen havde den laveste effektive spilletid, fik FIFA til at kikke på dommernes fysiske træningstilstand. Man fandt, at jo dårligere kondition hos dommeren jo flere pauser »lavede« dommeren. Man skulle matche de topprofessionelle spillere og derfor være i lige så god form.

Man strammede derfor kravene til dommerne til:

- 50 m på 7,5 sek mod før 8,0 sek.
- 200 m på 32 sek mod før 35 sek.
- 2700 m på 12 min løb i modsætning til 2600 m (Coopers test).

50 m og 200 m gentages inden 12 min løb.

Selv om det på papiret ikke lyder af de største stramninger, så ved alle, der har prøvet disse tests, at 100 m på 12 sek. er temmelig meget,

Hjemmeværnet søger unge kvinder og mænd til uddannelse som linieofficer



Hjemmeværnet søger unge kvinder og mænd til uddannelse som linieofficerer i
HÆR-, MARINE- OG FLYVERHJEMMEVÆRNET.

VILKÅR

Hjemmeværnet kan tilbyde dig:

- Avanceret lederuddannelse i et
- Løbende uddannelsessystem med
- Gode karrieremuligheder, i et
- Selvstændigt, udfordrende og meningsfyldt job med
- God løn og pension og
- Tryghed i jobbet

KVALIFIKATIONER

Officersuddannelsen er krævende og lang. Den er identisk med det øvrige forsvars officersuddannelser og varer fra 4 - 5 år.

VI KRÆVER AF DIG, AT DU:

- Ikke er over 29 år ved uddannelsens begyndelse,
- Har Studentereksamen, HH, HF eller HTX med gode kundskaber i dansk, engelsk og matematik eller tilsvarende eksamen,
- er egnet til at aftjene værnepligt og
- Kan bestå en ansættelsesprøve.

AFLØNNING

Uddannelsen er gratis, ligesom du får løn under uddannelsen.

For yderligere oplysninger: Ring til Hjemmeværnskommandoen på telefonnummer 33 93 32 10, lokal 4268 eller skriv til



Hjemmeværnskommandoen
Att.: Personelafdelingen
Generalstok - Kastellet 82
2100 København Ø.



og at hvis ikke man er udpræget sprinter (hvilket jeg vist ikke skal prale med, at jeg er), så er disse sekunder en stor forskel på de korte distancer.

Fra FIFAs side ønskede man at adskille dommere og linjevogtere. Man fandt, at de to arbejdsopgaver var så forskellige, at det ikke kunne være rigtigt, at de blev udført af samme person. Opgaverne var efter FIFAs skøn så forskellige, at der skulle en special træning til, før at man kunne være enten top-dommer eller top-linjedommer. Adskillelsen blev så kraftig, at man faktisk sagde, at enten var man dommer (og man fik således aldrig et flag i hånden), eller også var man linjedommer (og det var strengt forbudt at puste i en fløjte på topplan).

På dette punkt arbejder man videre, og jeg tror, at vi inden for den nærmeste fremtid ser endnu flere tiltag, der gør arbejdet som linjedommer endnu mere specielt. Eksempler kunne være: større arbejdsområde til linjedommeren (hvorfor skal han være udenfor banen og kun på den ene banehalvdel?), flere administrative opgaver i samarbejde med reservedommeren samt større kompetence til at blande sig i spillet.

Som den sidste af de større ændringer var nedsættelse af arbejdsgruppen »TASK FORCE 2000«. En ekspertgruppe, der skulle bestå af medlemmer, der kunne dække alle sider og aspekter af fodboldspillet.

Præsidenten for UEFA og vicepræsident i FIFA Lennert Johansson fra Sverige blev nedsat som formand for gruppen, der kunne ændre sammensætning fra gang til gang aflægnig af dagsordenen for møderne.

Nogle af eksperterne i arbejdsgruppen har bl.a. været: Platini, Vogts og Taylor fra trænersiden, præsidenten for Barcelona, Nunes som klubrepræsentant, Gullit og Vøller som spillerrepræsentanter, generalsekretæren for det engelske fodboldforbund Kelly fra administrationsområdet samt læger, journalister, sponsorer, repræsentanter fra FIFAs administration samt det mest spændende set fra dommersiden: dom-

mere fra forskellige dele af verden: Carter fra Mexico har været med en gang, og det har også Casarin og Lanese fra Italien, og jeg har været repræsentant for dommersiden ved samtlige møder, der alle undtaget et har været afholdt i FIFAs smukke hus i Zurich. Undtagelsen var et møde i Italien, hvor vi havde fornøjelsen at overvære Verdensmesterskabet for U-20 landshold, hvor Jan Damgaard bl.a. var udgangspunkt for vores studier i en semifinal, hvor Jan endnu engang leverede et fantastisk stykke arbejde til fryd for enhver dommer.

Målet for arbejdet i TASK FORCE 2000 har med udgangspunkt i den før omtalte kritik af Italia 90 været at se frem mod fodboldspillet i år 2000:

Hvordan får vi et smukkere og mere seværdigt fodboldspil?

I arbejdsgruppen har vi haft mange gode og konstruktive diskussioner på tværs af vores faggrænser. Det der har optaget mig mest har naturligvis været diskussionerne omkring dommerne og vores rolle, samt spørgsmålene omkring ændringer af spillets regler.

Professionelle dommere eller ej har været fast programpunkt - og naturligvis med et øje på de erfaringer man har gjort sig i Italien - hvor man betalte dommerne det, der egentlig svarede til deres store ansvar og arbejde.

Spørgsmål som:

Hvad er en professionel dommer ?

Hvad er aflønningen - er det kun et spørgsmål om penge ?

Holdninger til dommeren ?

Mulighed for træning og forberedelse for en topdommer

Krav og forventninger til dommeren i international fodbold

har alle været vendt mange gange, uden at man kunne komme med et konkret svar - også når man måtte se på de store økonomiske forskelle, der er på landene i verden. Er det rime-

ligt, at en dommer i Danmark får det samme økonomisk som en dommer i Amerika ?

Det var heller ikke mangel på fantasi, der var problemet, når vi skulle se på reglerne.

Der kom i gruppen en masse spændende og tankevækkende forslag frem, som blev vendt og drejet. Sjovt var det også at registrere alle de mange henvendelser, jeg modtog fra danskere som har gjort sig mange tanker omkring fodboldspillet.

Arbejdsgangen i gruppen blev vedtaget som følgende: Når et forslag havde været oppe til diskussion i TASK FORCE, blev det givet videre til udtalelse i FIFAs dommerudvalg, der gav det videre til Executiv Komiteen, der til sidst anbefalede det til »The Board«, der er ansvarlig for alle lovændringer. Inden ændringerne blev endeligt besluttet, var de som regel afprøvet i en ungdomsturnering, hvor resultaterne blev evalueret af TASK FORCE i samarbejde med FIFAs tekniske arbejdsgruppe.

Af nogle af de afprøvede eksperimenter som ikke blev til noget, kan jeg bl.a. nævne:

- indspark i stedet for indkast; det blev for meget »kick and rush«
- off-side fri zone; man spillede for defensivt med extra sweeper
- Sudden death - vinderen blev fundet ved først scoret mål i stedet for omkamp + straffe

De ændringer, som blev gennemført til gavn for det positive fodboldspil, må siges at have den rette effekt:

Forbuddet af tilbagelægningen til egen målmand har vist sig at være med til at fremme den effektive spilletid, hvor spændingen virkelig stiger, når målmanden bliver nødt til at deltage på lige fod med de andre spillere.

Diskussionerne omkring off-side har været store. Selv om eksperimenterne omkring de off-side frie zoner ikke endte ud som positive, så endte diskussioner ud med et konkret tiltag, hvor man nu ikke kun diskuterer placering for

at afgøre strafbarheden, men også spørgsmålet om aktivitet skal tages med i overvejelserne.

Dette er ikke så nyt for os i Danmark, men vi har da set nogle linjedommere, der var mere koncentreret om placering end om spillerens aktivitet.

Ved det kommende WM i USA vil vi kunne iagttage to nye ændringer, som begge er resultater af arbejdet i TASK FORCE:

- Udskifning af tre spillere, hvoraf den ene skal være målmanden. Dette betyder, at reserve-målmanden på ethvert tidspunkt kan afløse målmanden. Dette er resultatet af de studier, der har vist, at hvis et hold får udvist deres målmand, ændrer man straks taktik til en negativ spillefaçon, hvis ikke man har en »rigtig« målmand mellem stængerne.
- Taclinger bagfra, hvor man rammer en modspiller, vil automatisk blive straffet med et rødt kort.

Man vurderer, at disse taclinger har ødelagt mange gode fodboldspillere og mange gode kampe, så her er der ikke sket en lovændring men en anden måde at vurdere begrebet »voldsom adfærd/spillemåde« på.

En vurdering, som jeg er sikker på, mange fodboldskere vil hilse velkommen. Så nu er det så bare op til os dommere at være dygtige og konsekvente nok - for vi har opbakningen.

TASK FORCE 2000 fortsætter arbejdet efter WM USA 94 med de mange erfaringer, vi gør os, under turneringen.

Selv om nogle synes, at det går langsomt med disse ændringer, så sker der meget i et af verdens ældste boldspil - et spil der spilles i hele verden, og som elskes af folk uanset religion og politiske holdninger.

Og et må vi ha' i baghovedet: Fodboldspillet må aldrig blive ødelagt af negative tendenser eller vold.

et godt FORSVAR
gavner FREDEN



Kgl. Brand og Sjællandske Livregiment har ikke meget tilfælles. Bortset fra ledelsesprincipperne

Det mener Sven A. Blomberg (43), administrerende direktør for forsikringsselskabet Kgl. Brand og major af reserven. Han er cand. phil. og HD i afsætning, og har været medlem af Forsvarets Reserve siden 1970.



Hvis man ikke kan kommunikere og motivere, kan man ikke lede andre

"Den uddannelse jeg har fået i forsvaret, har først og fremmest givet mig ansvar og *ledererfaring* i en meget ung alder. Enhver indsats blev målt og vejret - og der var hjælp at hente hos erfarne kollegaer under hele processen. I min civile karriere har jeg også haft stor

nytte af forsvarets gennemprøvede metodik til analyse af opgaver."

Medarbejdere fra Forsvarets Reserve er en ekstra ressource

Motivation, selvstændighed, ansvarsbevidsthed, disciplin og evnen til at træffe beslutnin-

ger, er kun nogle af de elementer, der indgår i Sven Blomberg og hans kollegaers militære uddannelse og træning. Flere og flere virksomheder erkender da også, at medarbejdere med tilknytning til Forsvarets Reserve er en ekstra ressource. De har bevist, at de er villige til at bruge deres egne evner til det yderste, og har taget en ekstra uddannelse, der bl.a. har lært dem at samarbejde med andre. Og så er det naturligvis en stor fordel, at ens medarbejdere løbende får ny viden og inspiration gennem et planlagt videreuddannelsesforløb - oven i købet betalt af forsvaret.

Forsvarets Reserve har rådighedskontrakt med ca. 7.500 danskere. De kommer fra alle dele af erhvervslivet og indgår i hærens, søværnets og flyvevåbnets enheder. Når Den Danske Internationale Brigade er fuldt opstillet i 1995, vil tallet være ca. 10.000.

Ring og få en brochure om forsvarets mange uddannelser. Så ved De mere, næste gang De får en henvendelse fra et ungt menneske, der søger job.

Forsvarets Værnepligt & Rekruttering,
telefon: 44 68 21 22 (ma.-fre. 09.00-15.00),
telex: 44 66 02 97.

Uden for kontortid kan De benytte vores automatiske døgnservice. Det er samme nummer.

Forsvaret - en uddannelse for livet
(også det civile!)



FVR

FORSVARETS VÆRNEPLIGT & REKRUTTERING

Flyvestation Værløse
Postboks 145, 3500 Værløse



**Vi gratulerer
DFU
med 50 års jubilæet**



DEN DANSKE BANK